

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010201
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3219010201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX/XX, C., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 02. novembra 2023 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09. mája 2022, sp. zn.: 1T/47/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa v napadnutom rozsudku okresného súdu z r u š u j ú všetky výroky o treste odňatia slobody.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C.

o d s u d z u j e

podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.05.2022 sp. zn. 1T/47/2019, bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo zločinu vydierania § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. po predchádzajúcej osobnej, telefonickej a SMS komunikácii s poškodeným D. F. v období od 26.04.2018 do 07.05.2018 z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete facebook poslal zo svojho profilu pod nickom „Ladislav“ poškodenému D. F. SMS správy a to konkrétne dňa 26.04.2018 v čase 10.38 hod. v znení „...ak potrebuješ natahovať čas tak to ti neradím nerob zo mňa kčta lebo to nedpoadne dobre“..., dňa 27. 04. 2018 v čase o 16.12 hod. v znení „radšej sa sam ozvy do večera lebo od zajtra nemusí slnko zapadať“, dňa 07. 05. 2018 v čase o 08.10 hod. v znení „konečne si začal doroboty chodiť neviem sa dockať keď ťa troska prekvapím ale už sa vyprávať nebudeme daj pozor na tie posledné zuby lebo spojka to nemusí vydržať“ a dňa 07. 05. 2018 v čase o 08.56 hod. v znení „pokiaľ mi nevrátiš peniaze nikdy nebudeš mať odomna pokoj TO SI ZAPAMÄTAJ!!!!!!“, čím poškodeného D. F. nútil, aby mu vrátil peniaze, ktoré mu dal za vykonanie práce na jeho osobnom motorovom vozidle značky BMW 318 modrej farby;

2. dňa 07. 05. 2018 v čase o 08.32 hod. z presne nezisteného miesta zo svojho profilu pod prezývkou „Ladislav“ prostredníctvom sociálnej siete Facebook napísal na profil doposiaľ nestotožnenej osoby vystupujúcej na sociálnej sieti Facebook pod nickom „G. H.“, ktorú mal poškodený D. F. medzi priateľmi

na sociálnej sieti Facebook, s ktorou poškodený D. F. aj komunikoval, správu v znení „ahoj povedz matovi nech sami ozve lebo sa naderem este viac pridem si rovno preteba a love vráti keď ta budem mať v pivnici zavretu“ a v presne nezistenom čase správu v znení „tak nech si to rieši lebo ohrozí aj ľudí čo s tým nie nemajú“, ktorú správu poškodenému doposiaľ nestotožnená osoba vystupujúca pod nickom „G. H.“ dňa 08. 05. 2018 preposlala na Facebook, čím poškodeného D. F. nútil, aby mu vrátil peniaze, ktoré mu dal za vykonané práce na jeho osobnom motorovom vozidle značky BMW 318 modrej farby. Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 51 ods. 1 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky podmienenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd I. stupňa uložil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný podal odvolanie voči výrokom o uloženom probačnom dohľade a povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu z dôvodu, že pri podrobovaní sa probačnému dohľadu by musel obžalovaný cestovať tisícky kilometrov. Voči výroku o vine, ani do výšky uloženého trestu, ani voči dĺžke skúšobnej doby odvolanie nepodal.

Obhajca obžalovaného písomne doplnil dôvody odvolania, v ktorých uviedol, že obžalovaný do 31.10.2023 na základe pracovnej zmluvy so spoločnosťou Hotel Pfandler GmbH, so sídlom v Rakúsku, bude pracovať pre túto spoločnosť a miesto výkonu práce ako aj miesto pobytu sa nachádza v spolkovéj krajine Tirolsko a je vzdialené 685 km od Bánoviec nad Bebravou, čo znamená cestu autom v trvaní 6 hod. a 29 min. Od 01. 11. 2023 bude obžalovaný vykonávať prácu v hoteli nachádzajúcom sa taktiež v spolkovéj krajine Tirolsko v oblasti Oetz, čo je 765 km od Bánoviec nad Bebravou, čo znamená cestu autom v trvaní 7 hod. a 12 min. Ďalej uviedol, že obžalovaný svojím správaním počas prípravného konania i konania pred súdom, kedy sa zúčastnil všetkých vytyčených termínov, dokázal povinnú úctu voči zákonu i voči orgánom činným v trestnom konaní a to napriek tomu, že už v tomto čase žil a pracoval v zahraničí. Už počas vyšetrovania začal nový život, dosť vzdialený od miesta činu či poškodeného, má prácu aj rodinu. Obžalovaný sa od počiatku vyšetrovania snažil objasniť a vysvetliť svoje konanie, ktoré oľutoval. Uložený trest prijal, namietal len probačný dohľad a aj to iba z dôvodu, že dochádzanie k probačnému úradníkovi by bolo časovo náročné – 2 až 3 dni a je otázne, či by si v takomto prípade udržal prácu. Tiež má za to, že prvostupňovým súdom uložený probačný dohľad môže byť kontraproduktívny a môže zmariť doposiaľ úspešnú resocializáciu obžalovaného. Záverom uviedol, že účel trestu možno u obžalovaného dosiahnuť aj trestom nespojeným s probačným dohľadom a tiež uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu prvostupňového súdu a aby postupom podľa § 323 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že zruší napadnutý rozsudok v časti o probačnom dohľade a povinnosti spočívajúcej v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne konanom dňa 02.11.2023 prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku o povinnosti vyplývajúcej z probačného dohľadu a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na doplnenie dôvodov odvolania a žiadal, aby bol zrušený výrok o probačnom dohľade a vo vzťahu k uloženej povinnosti, aby sa obžalovaný nemusel zúčastniť psychologického poradenstva.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania obžalovaným vykonal dňa 02. novembra 2023 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného postupoval správne, keď obžalovaného uznal vinným zo súdeného trestného činu, avšak nepostupoval správne, pokiaľ obžalovanému podmienenečne odložil výkon trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu nad

správaním obžalovaného počas skúšobnej doby a tiež nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa 189 ods. 1 Trestného zákona, u ktorého zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozmedzí dva až šesť rokov. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Súd I. stupňa nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti a preto ukladal trest odňatia slobody v rámci zákonného rozpätia. Pokiaľ ide o výmeru trestu, vymeraný trest odňatia slobody 2 roky je na dolnej hranici trestnej sadzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je takýto trest možné aj podľa krajského súdu považovať za primeraný a spravodlivý. Skúšobná doba na úrovni 3 rokov je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života preukázal polepšenie. Pokiaľ ide dvojročnú výmeru tohto trestu, krajský súd ju považuje za primeranú nielen k okolnostiam prípadu, ale aj k osobe obžalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo už viac ako 5 rokov a obžalovaný sa počas tohto obdobia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, je zamestnaný a vedie usporiadaný život. Podľa názoru krajského súdu aj z týchto dôvodov nie je potrebné obžalovanému ukladať trest podmienený aj s probačným dohľadom a nie je ani potrebné na neho vplyvať príkazom podrobiť sa psychologickému poradenstvu, keď krajský súd v uvedených obmedzeniach a povinnostiach nevidel žiadne opodstatnenie. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že prezentovaný postoj obžalovaného v prejednávanej veci a uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v primeranej dĺžke, významne svedčia v prospech obžalovaného v tom smere, že na jeho prevýchovu už nie je nevyhnutne potrebné pôsobiť uložením ďalších povinností. Krajský súd sa preto stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného a má za to, že trest uložený okresným súdom by bol neprimeraný, resp. uložený v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné, v dôsledku čoho postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o treste pre obžalovaného rozhodol sám, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali. Krajský súd považuje takto uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na 3 roky za nielen zákonný, ale aj primeraný a spravodlivý, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovaného. Takýto trest zároveň vytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v budúcnosti sa nedopúšťal protiprávneho konania.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody, keďže výrok o vine bol správny už v napadnutom rozsudku a týmto rozhodnutím ostal nedotknutý, rozhodol na základe odvolania obžalovaného spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.